

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în interesele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, în cauza penală privind-l pe

ȘERBAN Iurie XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX, cu viza de reședință în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.04.2016- 06.04.2021;

Instanța de apel: 12.05.2021– 14.07.2021;

Instanța de recurs: 07.10.2021- 17.11.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești, din 06 aprilie 2021, Șerban Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, urmând ca termenul pedepsei să-i fie calculat din ziua pronunțării sentinței.

S-a încasat de la Șerban Iurie în beneficiul succesorului părții vătămate Prodan Ion a prejudiciului material în mărime de 3859 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3000 lei și prejudiciul moral în mărimea de 50.000 lei.

Concomitent, prin sentință s-a soluționat soarta corpurilor delictive, cu încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 57 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Șerban Iurie deținând permisul de conducere XXXXX, eliberat la 12.01.2004, de către SEET Soroca, în seara zilei de 13.11.2015, aproximativ pe la orele 18.00, deplasându-se cu o viteză ne stabilită de către OUP pe traseul M-2 Chișinău-Soroca prin localitatea XXXXX, cu automobilul de model „Mercedes 307D,, cu XXXXX, încălcând prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b) c) și d) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căroră, *conducătorul trebuie să conducă vehiculul, ținând cont de următorii factorii: dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră, precum*

și alin. (2) al aceluiași punct care prevede că *în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului*, nerespectând astfel normele de siguranță a traficului rutier, observându-l pe pietonul Țugui Grigore ce se deplasa pe marginea din partea dreaptă a carosabilului, fără a frâna, ajungând în nemijlocita apropiere de acesta și ne respectând distanța rămasă între automobil și pieton, îl tamponase, cauzându-i vătămări corporale sub formă de: traumă cranio-cerebrală închisă cu plăci cicatrizante (3) parieto-occipital dreapta, hemoragii în țesuturile moi pericraniene parieto-temporo-occipital dreapta, fractură înfundată ale oaselor bolții craniului pe dreapta cu trecere pe baza craniului, hematom epidural parieto-occipital dreapta (volum 10-15 ml), hematom subdural parieto-temporal stânga (volum 15-20 ml), hemoragii subarahnoidiene temporal dreapta, contuzia lobului temporal al emisferei cerebrale drepte, lichid sanguinolent în ventriculii cerebrali laterali; trauma vertebro-medulară închisă cu hemoragii subarahnoidiene în măduva spinării la nivelul C2-C3; traumă toraco-abdominală închisă cu echimoze (2) la nivelul rebordului costal stâng, fracturi ale coastelor 1,2,3 din dreapta și coastelor 1,2,3,4,5,6,7,8,9, din stânga toate cu formarea calosului osos incipient, contuzia pulmonului stâng, pneumotorace pe dreapta, contuzia rinichiului stâng; Echimoze (4) pe brațul stâng, o echimoză pe gamba stângă și piciorul propriu-zis stâng; plagă (prelucrată chirurgical) pe piciorul propriu-zis stâng, fractură închisă completă ambelor maleole gambei stângi, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 38 D din 16.02.2016, care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a fost internată în IMSP IMU Chișinău, unde la data de 28.11.2015 ora 01:10 a survenit decesul lui Țugui Grigore, în rezultatul traumei asociate a capului toracelui, coloanei vertebrale și abdomenului. Conform alcotestului „Drager” nr. 749 din 13.11.2015, ora 21:09, concentrația de alcool în aerul expirat la Șerban Iurie, constituie 0,00 mg/l. Acțiunile lui Șerban Iurie au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal cu calificativele: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocata Dina Schibin în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei soluții noi de achitare a inculpatului sau numirea unei pedepse mai blânde cu aplicarea art. 90 Cod penal și respingerea acțiunii civile, întrucât instanța a dispus încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în quantum mai mare, decât cel solicitat de succesorul părții vătămate.

În motivarea cerințelor apelanta a invocat lipsa probelor ce ar demonstra incontestabil vinovăția inculpatului în fapta incriminată, susținând versiunea inculpatului referitor la faptul că vinovat de comiterea accidentului rutier rămâne a fi pietonul Țugui Grigore, ce se deplasa clătinat pe traseu la o distanță de 8-10 metri, la care el neavând posibilitate tehnică de a micșora viteza sau de a staționa, ajungând în dreptul lui, pietonul a căzut peste automobil, în rezultatul căruia s-a produs impactul.

De rând cu aceasta, se solicita aprecierea critică a declarațiilor martorului Cebanu Valeriu, care a comunicat că, inculpatul se deplasa cu viteza de aproximativ 80 km/h și că victima se afla poziționat cu capul pe traseu și picioarele spre șanț, întrucât acestea contravin depozițiilor depuse de martorul Burnusuz Vladimir care a susținut că inculpatul nu se deplasa cu viteză excesivă și că pietonul tamponat se afla poziționat cu capul pe acostament și picioarele pe traseu. Susține, că deși apărarea în cadrul examinării cauzei a insistat la efectuarea experimentului la locul accidentului rutier și audierea expertului pentru a se expune pe marginea raportului de expertiză întocmit, instanța neîntemeiat a respins respectivele demersuri, astfel inculpatului fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, stipulat la art. 6 a Convenției.

La examinarea cauzei inculpatul și avocatul Grijuc Victor au pledat pentru atenuarea pedepsei penale, prin aplicarea unei pedepse non-privative de liberate, dat fiind prezența la întreținerea sa a trei copii minori ce necesită sprijinul și ajutorul său, cu atât mai mult că vinovat de producerea accidentului rutier s-ar face însăși victima ce se deplasa în stare de ebrietate pe traseu, observându-l în momentul în care nu dispunea de posibilitate tehnică de a-l ocoli, fiind de acord cu achitarea despăgubirilor cu caracter moral în cuantum de 50.000 lei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, apelul avocatei Schibin Dina în numele inculpatului a fost admis, cu casarea sentinței inclusiv din oficiu, și adoptarea unei soluții noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Șerban Iurie s-a recunoscut vinovat și condamnat pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis și privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest dispozițiile sentinței cu privire la acțiunea civilă, corpurile delictive și cheltuieli judiciare s-au păstrat fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că a dispus casarea sentinței, inclusiv din oficiu în vederea reparării erorii judiciare prin care s-a omis constatarea ca fiind dovedită comiterea de către Șerban Iurie a infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu păstrarea pedepsei în limitele celei stabilite de către instanța de fond, menținând neschimbate dispozițiile cu privire la acțiune civilă, corpurile delictive și cheltuieli judiciare.

Respectiv, constatând eroarea admisă la adoptarea sentinței, în conținutul cărei se regăsește doar descrierea faptei imputate inculpatului prin actul de sesizare a instanței, dar nu și fapta constatată a fi comisă de el, instanța de apel, cercetând suplimentar probatoriul a constatat pe deplin vinovăția inculpatului pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu păstrarea pedepsei în limitele celei stabilite de către instanța de fond.

Astfel, versiunea lui referitor la modalitatea în care s-a produs accidentul rutier, urmare a pretinsei căderii a victimei peste automobilul în mișcare, este declarativă și nu poate fi veridică, reieșind din depozițiile martorilor Burnusuz Vladimir și Cebanu Valeriu care au confirmat, că au auzit un zgomot puternic al impactului, fapt ce denotă, că victima a fost tamponată de către mijlocul de transport aflat în mișcare, declarațiile

surorii Vacari Natalia, fiind rezultatul explicațiilor oferite de inculpat, a cărui intenție este de a se dezvinovăți.

În temeiul celor expuse supra, instanța de apel a reținut netemeinicia argumentelor formulate de apărare în favoarea achitării inculpatului, or acordarea unei aprecieri a împrejurărilor de fapt a cauzei în detrimentul victimei, lăsând în seama lui întregă culpă a celor produse, fiind absolut incorect.

Instanța de apel a reținut temeinicia respingerii de către instanța de fond a cerinței apărării privind efectuarea experimentului la fața locului, întrucât aceasta în conformitate cu art. 123 alin. (1) Cod de procedură penală putea fi petrecut doar la etapa urmăririi penale și nici de cum în cadrul judecării cauzei, iar dezacordul în legătură cu aceasta putea fi formulat în termeni strict prevăzuți de art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală.

În ce privește solicitarea efectuării expertizei auto tehnice, aceasta a fost admisă de către instanța de fond prin încheierea din 19.05.2017, cu încredințarea ei Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, punându-se în sarcina inculpatului suportarea cheltuielilor (vol. I, f.d. 185-188), pe care el nu le-a achitat, fapt pentru care în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1) lit. g) Legii RM nr. 68 din 14.04.2017 *Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar*, dosarul a fost returnat instanței fără executare (vol. I, f.d. 198), la judecarea cauzei în ordine de apel, el, confirmând imposibilitatea de a achita, ne insistând la petrecerea ei.

Privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond a dat deplină eficacitate dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale precum gravitatea și caracterul prejudiciabil a faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul nerecunoașterii vinei și lipsei unei căințe sincere, condamnarea lui anterioară pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, caracteristica pozitivă de la locul de trai (vol. I, f.d. 68), precum și ne aflarea lui la evidența medicului narcolog și psihiatru. Iar doleanța succesivului părții vătămate de a nu fi pedepsit aspru, a determinat instanța să-i aplice pedeapsa închisorii la limita minimă.

Instanța de apel a conchis că atragerea făptuitorului la răspundere penală pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în redacția legii nr. 138 din 19.07.2018 în vigoare din 14.12.2018 determină necesitatea aplicării în privința lui atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complimentare, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

Cu referire la dezacordul părții apărări cu acțiunea civilă, potrivit art. 219- 221, 397 pct. 1) Cod de procedură penală și art. 1398 alin. (1) Cod civil, instanța corect a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul succesivului părții vătămate Prodan Ion, a prejudiciului material în mărime de 3859 lei, cu titlu de cheltuieli pentru transport și suma de 3000 lei suportate pentru acordarea asistenței juridice, întrucât probele prezentate instanței de fond, justifică concluzia referitor la încasarea lor.

La fel, evaluând la caz prejudiciu moral în cuantum de 50 mii lei, în coraport cu cel solicitat de succesorul părții vătămate în conținutul acțiuni civile în cuantum de 300.000 lei, instanța de fond a reținut că acesta urmează a fi repartizat în conformitate cu principiul echității, stabilită în funcție de individ și de sensibilitatea acestuia, care la caz a avut de suferit în legătură cu decesului socrului său, fiind suficient în vederea aducerii satisfacției morale ca rezultat al suferințelor suportate, fiind apreciată în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei, a naturii și duratei acestora.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Janu Anatolie în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și dispunerea achitării inculpatului sau dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de fond și cea de apel nu au depus suficientă diligență la examinarea infracțiunii imputate și greșit au ajuns la concluzia vinovăției inculpatului;

- conform alcotestului „Drager” nr. 749 din 13.11.2015, ora 21:09, concentrația de alcool în aerul expirat de către Șerban Iurie, constituia 0,00 mg/l, ce atesta că în ziua accidentului, el era treaz;

- potrivit declarațiilor inculpatului, în seara de 13.11.2015 în jurul orelor 17:20, acesta, deplasându-se prin localitatea Ciripcău, Florești cu o viteză de 35-45 km/h și văzând la o distanță de 3- 4 metri victima care se deplasa pe carosabil, a fost în imposibilitate tehnică de a evita tamponarea lui. La fel, indică că apropiindu-se de victima Țugui Grigore, de la acesta s-a simțit un miros puternic de alcool;

- expertiză auto tehnică, care este necesară cazului examinat în vederea confirmării sau excluderii vinovăției persoanei nu a fost;

- declarațiile martorilor puse la baza sentinței de condamnare sunt vagi, nimeni dintre aceștia, nefiind la fața locului în momentul tamponării, iar redarea posibilelor evenimente nu putea fi apreciată ca una veridică și certă;

- succesorul părții vătămate a declarat că în urma discuțiilor avute în familie, s-a luat o decizie de a-l ierta pe Șerban Iurie, or prin cererea depusă la 09.07.2021, avocatul Alexandru Havrun în apărarea succesorului părții vătămate a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse non-privative de libertate;

- menționează că condamnatul la evidența medicilor narcolog și psihiatru, nu se afla, se caracterizează pozitiv, este căsătorit, are la întreținere trei copii minori și inculpatul a fost de acord cu achitarea despăgubirilor în adresa succesorului părții vătămate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal reține că recurentul, nefiind de acord cu decizia contestată o critică, ca temei pentru recurs invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală. În conținutul textului recursului nu este specificat, în raport cu împrejurările relevate în descriptivul hotărârii atacate, asupra căror motive concrete invocate în apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor și erorile de drept care ar indica la faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, etc..

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat în comiterea infracțiunilor imputate, Colegiul consideră aceste opinii neîntemeiate, or, instanțele, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, cărora le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, au stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Șerban Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În cuprinsul recursului este menționat că, *pedeapsa aplicată de instanța de apel este prea aspră*, argument ce indică că inculpatul confirmă comiterea infracțiunii. Cât ține de solicitarea recursului, aceasta este divergentă, deoarece solicită: a) achitarea sa de comiterea infracțiunii imputate; b) aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal, fără o argumentare sau indicare a erorii ce ar permite aplicarea lor.

Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se

pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Mai mult, activitatea instanțelor de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde. Instanța de apel corect a conchis că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite și, respectiv, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu ar fi proporțională faptelor prejudiciabile săvârșite și persoanei inculpatului.

În ce privește argumentul că expertiza auto tehnică din motive necunoscute nu s-a făcut, instanța de apel a motivat clar în decizie că prin încheierea din 19.05.2017 solicitarea a fost admisă și transmisă organului competent- Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, punându-se în sarcina inculpatului suportarea cheltuielilor (vol. I, f.d. 185-188). Dar din motivul neachitării serviciului de către inculpat, Centrul a returnat dosarul instanței de apel la rejudecare în lipsa raportului de expertiză.

Criticile formulate de recurent sunt identice cu cele invocate și în apel, recursul fiind o copie a apelului, care deja au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea deciziei recurate. Astfel, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se

admite însușirea concluziilor instanțelor inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recurs nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în interesele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe ȘERBAN Iurie XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO